

РЕШЕНИЕ

№ 1674

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 04.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **484** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на П. А. П. от [населено място], чрез адв. Писарска, срещу заповед № ЗМО-225 от 11.12.2021г. на началника на отбраната, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

Жалбоподателят посочва, че е закъснял за работа само на 04.09.2020г., а в предпразнични дни служебното работно време е приключвало в 13:30ч. Същият не е извършвал системни нарушения на работното време. В процесната заповед са цитирани основания, които не кореспондират с действителното фактическо положение. Не е посочено точно в какво се състои нарушението, липсват време и място на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, както и мотиви, които да обосновават наложеното наказание. Не са посочени и последиците от твърдяното нарушение – има ли неизпълнени задачи в поставените срокове от страна на жалбоподателя. Приетото от началника на отбраната неспазване на работното време е подведено като нарушаване на правилата за подчиненост по чл. 242, т.2 от ЗОВС, без да е описано в какво се състои тази неподчиненост. Поради това се иска отмяна на заповед № ЗМО-225 от 11.12.2021г. Претендират се разноски.

Ответникът - началника на отбраната, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа

страна следното:

Жалбоподателят е на работа в МО от 1991г., видно от кадрова справка, като на длъжността държавен експерт в отдел „Използване на въздушното и морското пространство“ в дирекция „Операции и подготовка“ към Щаба на отбраната е назначен на 28.07.2016г.

С докладна записка от 26.10.2020г. директорът на дирекция „Операции и подготовка“ е предложил на началника на отбраната да се извърши служебна проверка за спазване на работното време от страна на жалбоподателя. Основание за предложението е представена разпечатка от системата за контрол на достъпа в сградата на МО, в която същият работи, за периода 31.08.-19.10.2020г. Видно от цитираната разпечатка на 31.08. жалбоподателят е дошъл на работа в 09,43ч. и е напуснал в 18,10ч.; на 01.09. е дошъл на работа в 09,12ч. и е напуснал в 18,29ч; на 02.09. – съответно в 09,30ч. и 19,02ч.; на 03.09. – в 09,21ч. и 16,42ч.; на 04.09. – в 12,01ч. и 13,49ч.; на 08.09. - 09,37ч. и 18,04ч.; на 09.09. – в 09,42ч. и 18,57ч.; на 10.09. – в 09,55ч. и 18,13ч.; на 11.09. – в 09,35ч. и 15,03ч.; на 14.09. – в 14,50ч. и 18,03ч.; на 15.09. – в 09,38ч. и 18,25ч.; на 16.09. – в 09,54ч. и 18,39ч.; на 17.09. – в 09,32ч. и 19,02ч.; на 18.09. – в 09,05ч. и 18,08ч.; на 28.09. – в 09,20ч. и 19,05ч.; на 29.09. – е дошъл в 09,35ч., излязъл е в 10,41ч, след това се е върнал в 15,29ч. и е излязъл в 18,45ч.; на 30.09. – в 09,54ч. и 18,17ч.; на 05.10. – в 09,37ч. и 18,40ч.; на 06.10. – в 09,51ч. и 17,19ч.; на 07.10. – в 09,57ч. и 18,18ч.; на 08.10. – в 09,24ч. и 19,07ч.; на 09.10. – в 09,47ч. и 18,06ч.; на 12.10. – в 09,36ч. и 18,04ч.; на 13.10. – в 09,40ч. и 18,12ч.; на 14.10. – в 13,56ч. и в 18,15ч.; на 15.10. – в 09,52ч. и 18,36ч.; на 16.10. – в 10,11ч. и 18,46ч.; на 19.10ч. има данни само за пристигането му на работа в 10,10ч. без данни кога си е тръгнал. Въз основа на предложението и разпечатката е подписана заповед № ЗНО-203 от 10.11.2020г., с която началникът на отбраната е назначил комисия за извършване на проверката. В резултат е съставен протокол № ЗМО-220 от 02.12.2020г., в който комисията е анализираща предоставената справка от системата за контрол на достъпа и е установила, че за периода 31.08.-19.10.2020г. жалбоподателя не е спазвал режима на работното време на 03.09.,04.09., 11.09., 14.09., 29.09., 06.10. и 14.10.2020г. Освен това е изслушала обясненията на жалбоподателя, представени на л.13 -15 по делото. Според тях на 03.09.2020г. жалбоподателят е напуснал по-рано работа поради посещение на балет в комплекса „Цари мали град“, [населено място], [община], за което уведомял прекия си началник. На 04.09.2020г. закъснял и отишъл на работа в 12,01ч. поради умора от пътуването предишната вечер. Служебното време било обявено до 13,30ч. На 14.09.2020г. е посетил организирани от дирекцията учебни стрелби на полигон С., до където се е придвижил с автобус, тръгващ в 09,15ч. На 29.09.2020г. е посетил зъболекар, за което е уведомял прекия си началник, след което е посетил военен магазин. На 14.10.2020г. е посетил ВМА за кръвни изследвания, за което е уведомял прекия си началник. През останалите дни действително е идвал на работа след 09,00ч., за да избягва струпванията на хора в обществения транспорт, но за сметка на това си е тръгвал след 17,30ч. Освен това директорът на дирекцията е дал указания, по силата на които в петък след 14,00ч. военнослужещите са свободни, ако са изпълнили текущите си задачи. Комисията е изслушала прекия ръководител на жалбоподателя, който е потвърдил, че му е разрешил да отсъства от работа на 03.09., 29.09. и 14.10.2020г. При тази фактическа обстановка, комисията е приела, че жалбоподателят е извършил нарушение на служебната дисциплина като не е уведомял непосредствения си началник за закъснението на 04.09.2020г., нито е поискал

разрешение от него за това. Горното е квалифицирано като нарушение на военната дисциплина по чл. 178 и чл. 242, т.2 от ЗОВСРБ във връзка с чл. 114, т.14 и чл. 119 от Устава за войсковата служба на въоръжените сили на Република България. Поради това комисията е предложила на началника на отбраната да наложи на жалбоподателя дисциплинарно наказание „забележка“ на основание чл. 244, т.1 от ЗОВС. Въз основа на оправомощаване със заповед № ЗНО-218 от 02.12.2020г. на началника на отбраната, директорът на дирекция „Операции и подготовка“ е провел беседа с жалбоподателя, за което е съставен протокол на 04.12.2020г. В него жалбоподателят е дал писмено обяснение, че има оправдателни причини да отсъства в посочените от комисията дни и не е съгласен с това, че системно е нарушавал работното време.

На основание горното е издадена процесната заповед, с която е прието, че жалбоподателят не е изпълнявал задълженията си по военна служба в пълен обем, като не е докладвал на непосредствения си началник за всички свои отсъствия. Това е квалифицирано като нарушение на чл. 178 и чл. 242, т.1 и 2 от ЗОВСРБ във връзка с чл. 114, т.14 и чл. 119 от УВСВСРБ. Поради това и на основание чл. 244, т.1 от същия закон му е наложено дисциплинарно наказание „забележка“. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 15.12.2020г.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок – с жалба от 29.12.2020г., подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния орган по смисъла на чл. 248 от ЗОВСРБ във връзка с чл. 137, ал.9 от ППЗОВСРБ. При издаването ѝ е спазена процедурата по чл. 246 от ЗОВСРБ и наказанието е наложено в сроковете по чл. 249 от сз. Следователно спорът се свежда до това правилно ли е приложен материалният закон.

В случая в заповедта е посочено ясно извършеното нарушение – неизпълнение на задълженията по военна служба, вменени със закона и устава, изразяващо се в недокладване на непосредствения началник за отсъствия от работа и в неискане на разрешение за тези отсъствия. Тези задължения произтичат пряко от разпоредбите на чл. 178, ал.1 от ЗОВСРБ във връзка с чл. 114, т.4 от УВСВСРБ, според който военнослужещият е длъжен да докладва на непосредствения си началник за всичко, което му се е случило при изпълнение на служебните задължения, и на чл. 119 от същия устав – по служебни и лични въпроси военнослужещият е длъжен да се обръща към своя непосредствен началник и само с негово разрешение към по-старшия пряк началник. Изпълнението на тези задължения е дължимо с оглед установеното в чл. 54, ал.2 от Устройствения правилник на МО работно време - с променливи граници от 7,30 до 18,30 ч. със задължително присъствие в периода от 10,00 до 16,00 ч. и с обедна почивка 30 минути между 12,00 и 14,00 ч. Посочени са място на извършване на нарушението – сградата на МО, [улица], както и дата и час на извършване – 04.09.2020г. в 12,01ч., когато жалбоподателят е дошъл на работа без да уведоми прекия си началник за закъснението и без да поиска разрешение да закъснее. Неправилно жалбоподателя е възприел, че нарушението му се изразява в системни нарушения на работното време. Напротив, такова нарушение не е констатирано при проверката, и за него наказание не е наложено. Извършеното от него неизпълнение на

задължение по военна служба е формално на просто извършване и се осъществява с пасивното му поведение. Не е необходимо от това да са настъпили вредни последици – прим. да не са изпълнени или да са изпълнени със закъснение възложени на жалбоподателя служебни задачи. Не е необходимо и това неизпълнение да е системно като чл. 242, т.1 от ЗОВС изисква да е налице неизпълнение на задължение по военната служба. Т.е. достатъчно е едно задължение да не е изпълнено еднократно, за да е налице нарушение. Това дали е налице неизпълнение на повече от едно задължение и дали това неизпълнение е повече от един път, е въпрос, който подлежи на изследване при определяне на вида на наказанието, а не при преценката дали да бъде наложено. Съобразявайки това и факта, че до момента жалбоподателят няма наложени наказания, ответникът е наложил най-лекото наказание. Следва да се има предвид, че става въпрос за неизпълнение на задължение по военна служба, която съгласно чл. 133, ал.1 от ЗОВСРБ е държавна служба с особено предназначение за подготовка и осъществяване на въоръжена защита на страната. Поради това неизпълнението дори само на едно задължение при осъществяването на тази служба представлява сериозно нарушение, което е нетърпимо с оглед целите и задачите на тази служба.

Що се отнася до приетото от ответника, че горното нарушение представлява и нарушение на правилата за подчиненост, съдът не споделя този извод. Съгласно чл. 105 от УВСВСРБ взаимоотношенията между военнослужещите могат да бъдат като между началници и подчинени или между старши и младши. Доколкото жалбоподателят и началникът на отдела, в който работи, не са от един ред в йерархията, отношенията между тях са на власт и подчинение. По делото няма данни жалбоподателят да е нарушил тази подчиненост, като например да е докладвал за отсъствието си и да е поискал разрешение не от прекия си началник, а от следващия в йерархията. В случая нарушението му е в това, че въобще не е спазил задължението си да докладва и да поиска разрешение да отсъства, а не че го е направил, но не по установения ред. Поради това не е налице основанието по чл. 242, т.2 от ЗОВСРБ. Независимо от това обаче наличието на основанието по чл. 242, т.1 от сз е достатъчно, за да се ангажира дисциплинарната отговорност на жалбоподателя за извършеното от него нарушение.

Горното обосновава извод за законосъобразност на оспорената заповед. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт следва да бъде потвърден, а жалбата срещу него – отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 200лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 41 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. А. П. от [населено място], чрез адв. Писарска, срещу заповед № ЗМО-225 от 11.12.2021г. на началника на отбраната.

ОСЪЖДА П. А. П. от [населено място] да заплати на Министерството на отбраната направените по делото разноски в размер на 200 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен

административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: